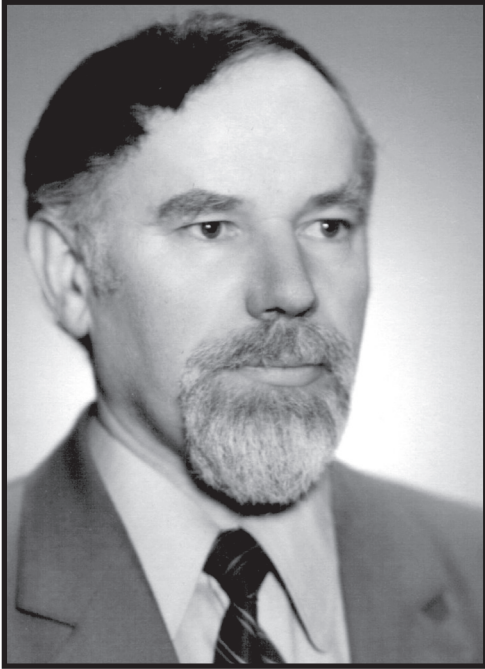

KĘSTUTĮ SAKALAUSKĄ PALYDĖJUS...

1933 05 14–2022 06 26

Palaidotas Vilniaus Liepynės kapinėse

Kęstutis Sakalauskas. „Geologijos akiračių“ archyvo nuotr.

Netekome žymaus Lietuvos geologo, pirmojo naftos geologijos mokslų daktaro Kęstučio Sakalausko. Jis gimė 1933 m. gegužės 14 d. tarnautojų šeimoje Radviliškyje, baigė Radviliškio 1-ąją vidurinę mokyklą. 1952–1957 m. studijavo Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakultete ir įgijo inžinieriaus geologo specialybę. K. Sakalauskas dirbo Geologijos ir gelmių apsaugos valdyboje: Lietuvos geologijos žvalgybos ekspedicijoje vyresniuoju kolektoriumi, Hidrogeologijos ekspedicijoje hidrogeologu, geologu, vyresniuoju geologu. 1961–1963 m. jis tęsė studijas Lietuvos mokslų akademijos Geologijos ir geografijos instituto aspirantūroje. Kruopščiai išanalizavęs Lietuvos ir gretimų valstybių – Latvijos, Estijos, Lenkijos, Danijos (Bornholmo salos) ir Švedijos (ypač Gotlando ir Elando salų) geologinę medžiagą, apibendrino ją 1965 m. disertaciniame darbe „Pietvaka-

rinės Pabaltijo dalies tektonika ir naftingumo perspektyvos“ ir 1968 m. pasirodžiusioje monografijoje „Pietvakarių Pabaltijo tektonika ir naftingumas“. Vėliau Kęstutis tęsė darbą Geologijos institute, o 1966–1994 m. talentingai vadovavo Naftos geologijos skyriui, kuris sprendė įvairias Baltijos regiono naftos geologijos problemas: tektonikos, lokalių struktūrų vystymosi, naftos genėzės ir telkinių formavimosi, vykdė naftos išteklių prognozę bei teikė rekomendacijas kryptingai vykdant naftos paieškos darbus.

1994 m. išėjęs į pensiją K. Sakalauskas mokslinės veiklos nenutraukė: 1993–1996 m. buvo sutartinės temos su Lietuvos geologijos tarnyba mokslinis vadovas ir vykdytojas bei valstybinės mokslo programos „Litosfera“ problemos „Naftingų kompleksų raida“ koordinatorius ir temų vykdytojas. Jo sudarytas Lietuvos sausumos teritorijos ir Baltijos jūros ekonominės zonos tektoninis žemėlapis – reikšmingas indėlis į Lietuvos geologiją. K. Sakalausko daugiamečių mokslinių tyrimų duomenys paskelbti daugiau nei 100 publikacijų, tarp jų ir keliose kolektyvinėse monografijose, iš kurių norisi išskirti šias: „Centrinės Baltijos geologinė sąranga ir naftingumo-dujingumo perspektyvos“ (1976 m.), „Pabaltijo naftos telkiniai“ (1987 m.), „Lietuvos ir Pietryčių Baltijos naftos geologija“ (2001 m.).

K. Sakalauskas buvo nenuilstantis tyrėjas, nuoširdus kolega, balsingas dainininkas, kurio užvestos dainos skleidėsi ne tik instituto ansamblyje, bet ir prie ekspedicijų laužų... 1998 m. jam suteiktas Lietuvos geologų sąjungos Garbės nario vardas.

Šviesus šio kuklaus ir labai darbštaus žmogaus atminimas visada išliks jo bendradarbių ir visų jį pažinojusių širdyse. Liūdime kartu su Kęstučio dukra Vėjūne, sūnumi Liutauru ir anūku Tautrimu. Amžino poilsio Kęstutis atgulė šalia žmonos Ramutės Vilniaus Liepynės kapinėse.

*Kolegų vardu
Onytė Zdanavičiūtė ir Gintautas Vosylius*